



## رفتار تصمیم‌گیری بر همراهی دانش‌آموزان در سفرهای تحصیلی شهر تهران

علیرضا ارمگاندانشجوی کارشناسی ارشد راه‌وتراپی، دانشکده‌ی مهندسی عمران و محیط‌زیست، دانشگاه صنعتی امیرکبیر<sup>1</sup>

و امیر صمیمی استادیار دانشکده‌ی مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف<sup>2</sup>

[ermaguna@aut.ac.ir](mailto:ermaguna@aut.ac.ir)

[asamimi@sharif.edu](mailto:asamimi@sharif.edu), +98(21)6616-4219

### چکیده

تعداد زیادی از والدین برای حفاظت از فرزندان و آرامش خود آنان را در مسیر مدرسه همراهی می‌کنند. سیاست‌گزاران برای کاهش استفاده از شیوه‌های موتورسی و یا حداقل کاهش استفاده از اتومبیل شخصی در سفرهای تحصیلی که تنها به قصد رساندن و یا برگرداندن دانش‌آموزان صورت می‌گیرد موفق نخواهند بود، مگر آنکه دغدغه‌های والدین را به خوبی شناسایی کنند. شناسایی رفتار همراهی دانش‌آموزان در سفرهای تحصیلی به دلایلی از جمله کاهش استقلال دانش‌آموزان، بررسی تورهای پیچیده‌ی سفر در میان اعضای خانواده، و شناسایی بهتر دغدغه‌های والدین در جهت بهبود سیستم حمل‌ونقل از اهمیت به‌سزایی برخوردار است. مدل لوجیت آشیانه‌ای سه سطحی برای توصیف شیوه همراهی دانش‌آموزان در سفر تحصیلی به‌کار گرفته شد. به‌علاوه، برای توصیف واقعی‌تر مدل، دلایل اصلی والدین بر تصمیم‌گیری رفتار همراهی مانند راحتی و ایمنی مورد بررسی واقع شد. برخی متغیرهای حساس در سیاست‌گذاری از جمله زمان سفر، درآمد، و مالکیت خودرو مورد استفاده قرار گرفت تا رفتار همراهی دانش‌آموزان را روشن‌تر سازد. همچنین، کشش‌پذیری مدل‌های لوجیت چندگانه و آشیانه‌ای مورد مقایسه قرار گرفت تا نشان دهد استفاده از نتایج مدل‌های نامناسب چگونه نیل به سیاست‌های نادرست را به همراه خواهد داشت. نتایج متغیر زمان سفر که در تحلیل‌های سیاسی بسیار حائز اهمیت است این مطلب را به‌خوبی نشان داده است.

**کلیدواژه:** سفر تحصیلی، تصمیم‌گیری بر همراهی، مدل لوجیت سه سطحی، سیاست‌گذاری

